

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

10.Gf.40.278/2025/4.

A felperes:

Felperes

cím1

A felperes képviselője:

Szabó és Szalai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szalai T. Péter ügyvéd)

cím

Az alperes:

Alperes

cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Valkai Csaba Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Valkai Csaba ügyvéd)

cím2

A per tárgya:

társasági határozat felülvizsgálata

Az elsőfokú bíróság:

Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

2.G.40.380/2024/30.

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárásban felmerült ügygondnoki díjat 30.000 (Harmincezer) forint + áfa összegben állapítja meg és kötelezi a felperest, hogy a megállapított ügygondnoki díjat 15 napon belül fizesse meg Dr. Valkai Csaba Ügyvédi Iroda (cím2, ügyintéző: dr. Valkai Csaba ügyvéd) ügygondnok részére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét – amelyben kérte az alperes 2024. szeptember 19-én hozott határozatszám és határozatszám1 számú taggyűlési határozatainak hatályon kívül helyezését a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:17. § (1) és (5) bekezdéseibe, a 3:193. §-ába, valamint az alperes társasági szerződésének 29. és 30. pontjaiba ütközése miatt, mivel az ügyvezető a taggyűlési meghívót részére szabályszerűen nem küldte meg, nem is tette közzé, a taggyűlésről nem volt tudomása, így azon megjelenni sem tudott, a taggyűlésen valamennyi részvételre jogosult tag nem volt jelen és nem járult hozzá a taggyűlés megtartásához – elutasította, továbbá kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 79.630 forint perköltséget.

[2] Az alperes eljárás megszüntetésére vonatkozó kérelmét alaptalannak találta, mivel a felperes a határozat meghozatalától számított egyéves jogvesztő határidőn belül nyújtotta be a keresetlevelét.

[3] Határozatának jogi indokolásában az alperes elévülési kifogását vizsgálva a Budapest Környéki Törvényszék előtt 2.G.40.274/2024. és 2.G.40.275/2024. számon folyamatban lévő ügyekben 2024. szeptember 23-án és szeptember 24-én az alperes által előadottakra utalt, amely szerint az alperes újabb taggyűlést tartott, erről a meghívót postai úton megküldték a felperes részére, amely „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a feladóhoz. A hivatkozott perekben az alperes által csatolt meghívó a jelen per tárgyát képező, 2024. szeptember 19-re összehívott taggyűlésre szóló meghívó volt. Az alperes előadását és az általa csatolt iratokat a peres eljárásokban a felperes részére megküldték, a felperes jogi képviselője azokat mindkét perben 2024. október 1-jén vette át.

[4] Kifejtette, hogy a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében rögzített, a határozatok megtámadására nyitvaálló határidő kezdő időpontja azon időpont, amikor a határozat megtámadására jogosult kellő gondosság, kellő körültekintés mellett tudomást szerezhetett volna a megtámadható határozatról. A tudomásszerzést a jogszabály nem köti alakiséghez, ez többféle módon is megtörténhet. Annak van jelentősége, hogy a tag értesült-e, illetőleg kellő gondosság mellett értesülhetett-e a határozat meghozataláról és a szövegét, tartalmát megismerte, megismerhette-e. Ennek körében a BH2018. 121. számú eseti döntésre hivatkozott.

[5] A Ptk. 1:4. § (1) bekezdésére utalva kifejtette, hogy az adott helyzetben elvárható magatartás alapulvételével elvárható volt a felperes részéről – abban az esetben, amikor a peres felek között folyamatban lévő két perben az alperestől arról értesül, hogy az alperes további taggyűlést tartott és a felperes részére megküldött meghívót a feladó részére visszakézbesítették –, hogy az alperest megkeresse az alperes által hivatkozott taggyűléssel kapcsolatban. A felperes 2024. október 1-jén értesült arról, hogy az alperes taggyűlést tartott, így a fentieknek megfelelően az alperest meg kellett volna keresnie a taggyűlésen meghozott taggyűlési határozatok megismerése céljából, amit azonban elmulasztott. A felperes számára a határozat megtámadására nyitva álló 30 napos szubjektív határidő 2024. október 2-án kezdődött, ennél fogva 2024. október 31-ig lett volna lehetősége a keresetlevelét

előterjesztie, ezt azonban elmulasztotta, mivel a keresetlevelet 2024. november 22-én nyújtotta be a bíróságra. Minderre figyelemmel az alperes elévülési kifogását megalapozottnak tartotta és a felperes keresetét elutasította.

[6] A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresettel támadott alperesi taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezését, továbbá az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását.

[7] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást nem helyesen állapította meg, az indokolás több helyen iratellenes, a Ptk. 3:36. §-át tévesen értelmezte, így jogsértően jutott arra a következtetésre, hogy a keresetindítási határidőt elmulasztotta. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapított tényekből helytelen következtetésre jutott és megsértette a bizonyítás azon szabályát, amely szerint az alperesnek kellett bizonyítania, hogy a felperes részére a taggyűlési meghívót, vagy a taggyűlési határozatot kézbesítette.

[8] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság egyáltalán nem vizsgálta érdemben a felperes jogi érvelését. Vitatta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a felek között folyamatban volt 2.G.40.274/2024. és 2.G.40.275/2024. számú perekben csatolt iratok alapján észlelnie kellett volna, hogy az alperes időközben újabb taggyűlést tartott, amin újabb taggyűlési határozatokat hozott, és akkor tanúsított volna kellő gondosságot, ha ennek utánajár.

[9] Hangsúlyozta, hogy az alperes által a 2.G.40.274/2024. és 2.G.40.275/2024. számú perekben becsatolt tértivevényen ügyvezető mint természetes személy a feladó, továbbá szerepel rajta a felperes, mint a küldemény címzettje, valamint a postára adás napja. Az elsőfokú eljárásban végig vitatta, hogy a küldeményben taggyűlésre szóló meghívó lett volna. Ezzel összefüggésben kiemelte azt is, hogy az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a megjelölt perekben előterjesztett melléklet mögött olyan postai küldemény állt, amelyben taggyűlési meghívó, vagy taggyűlési határozat szerepelt. A rendelkezésre álló adatok szerint nincs olyan bizonyíték, amely tételesen és kétséget kizáróan megcáfolta volna azon felperesi tényállítást, amely szerint a megtámadott taggyűlési határozat létezéséről akkor szerzett tudomást, amikor ad hoc ellenőrizte az alperesi beszámoló közhiteles nyilvántartásba való feltöltését. Valótlannak tartotta azt, hogy a két folyamatban volt perben az alperes becsatolta volna annak a taggyűlésnek a meghívóját, amelyen a perben támadott taggyűlési határozatok születtek.

[10] Minderre figyelemmel nem volt elvárható a felperestől – még a Ptk. 1:4. §-ában rögzített alapelv mellett sem –, hogy a korábban indult és folyamatban lévő perekben alperes által becsatolt kézbesítési igazolásra tekintettel nyomban utánajárjon annak, hogy a kézbesítési igazolás mögött milyen irat állt.

[11] Hangsúlyozta, hogy a törvényszék a társasági szerződés 29. pontjában rögzítettek ellenére – amely szerint a taggyűlést az ügyvezető hívja össze – a két folyamatban lévő perben az alperes által bemutatott borítékokat a tárgyalásokon felbontva győződött meg arról, hogy ügyvezető nem ügyvezetői minőségben és nem a cég címéről küldte a leveleket. Ennek ellenére az ítélet jogi indokolásban ezzel összefüggő álláspontját nem fejtette ki.

[12] Kiemelte, hogy ügyvezető mint ügyvezető taggyűlést nem hívhatott össze, mert a határozatszám² számú taggyűlési határozattal visszahívták, a határozatszám³ számú taggyűlési határozat szerint a cég székhelye már korábban megszűnt. Hangsúlyozta, hogy a cég törvényes működésének helyreállítása érdekében törvényességi felügyeleti eljárást és ennek körében a taggyűlés összehívását kezdeményezte.

[13] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte és a felperes perköltségben való marasztalását.

[14] A keresetindításnak a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében rögzített szubjektív határidejével és annak számításával kapcsolatban utalt a Ptk. kommentárjában foglaltakra és rögzítette, hogy a törvényszék az ítéletében helyesen állapította meg a tényállás részeként azt, hogy a felperes a keresetlevelet 2024. november 22-én terjesztette elő, ehhez képest a támadott határozatokat 2024. szeptember 19-én hozták, az alperes pedig a 2.G.40.274/2024. és a 2.G.40.275/2024. számon folyamatban lévő peres eljárásokban megküldte a törvényszék részére A/5. sorszám alatt csatolt kézbesítési igazolást és a beadványaiban arra is nyilatkozott, hogy az alperes újabb taggyűlést hívott össze, amellyel kapcsolatos meghívót a felperes nem vette át. Az alperesi beadványt és mellékletét a felperes 2024. október 1-jén letöltötte. Ugyanakkor az alperesnek a beszámolója 2024. szeptember 24-én feltöltésre került. Ennélfogva a felperesnek 2024. október 2-től egészen október 31-ig lehetősége volt a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése szerint a keresetlevelet benyújtani, ezt azonban elmulasztotta.

[15] Az elsőfokú ítéletben foglaltakkal egyezően kifejtette, hogy a felperesnek lehetősége lett volna arra, hogy 2024. október 2. és október 31. között az alperesnél érdeklődjön arról, hogy milyen küldeményt küldött a felperes részére. A felperesnek nem csak lehetőségében állt az alperes által küldött küldemény tartalmát, valamint a taggyűlési határozatokat megismerni, hanem a Ptk. 1:3. § (1) bekezdése és 1:4. § (1) bekezdése alapján elvárható lett volna, hogy utánajárjon az alperesi küldemény és az elmulasztott taggyűlésen hozott határozatok tartalmának. A fentiek értelmében az a kialakult bírói gyakorlat, hogy a társaság tagjától elvárható, hogy tudakozódjon a társaságnál a határozat tartalmáról (BH2018. 121., Szegedi Ítéltábla Gf.30.255/2018/5., Kúria Pfv.20.493/2020/7.). A hivatkozott döntések szerint a tag részéről a tudakozódás, utánajárás nemcsak egy lehetőség, hanem jogszabály által előírt kötelezettség is, amelyből adódóan az nem az alperes érdekkörében felmerülő körülmény és kizárólag a mulasztó felperesnek felróható (BDT2010. 2302.).

[16] Minderre figyelemmel kizárólag a mulasztó felperesnek felróható, hogy a társaság részére bejelentett, a társasági szerződésben, tagjegyzéken és cégkivonaton feltüntetett lakcímén a küldeményeket nem veszi át és azok „nem kereste” jelzéssel kerülnek visszaküldésre, továbbá a törvényszék által a felperesnek küldött alperesi dokumentumok alapján saját akaratelhatározása szerint nem tartja fontosnak tudakozódni, hogy az alperesi társaság milyen küldeményeket küldött a számára és milyen határozatokat hozott. Minderre figyelemmel a törvényszék helyesen állapította meg a tényállást és helyesen rögzítette, hogy a felperes elmulasztotta a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése szerinti 30 napos szubjektív keresetindítási határidőt, amely értelmében megalapozottan utasította el a keresetet.

[17] Álláspontja szerint az első fokon eljáró törvényszék helyesen mellőzte a további bizonyítást az eljárásban. A hivatkozott bírósági döntések értelmében nincs alakiséghez kötve a határozatról való tudomásszerzés, így a felperessel szemben a 30 napos szubjektív keresetindítási határidő már akkor is elkezdődött volna, ha az alperes a kézbesítési igazolást nem nyújtja be a törvényszékre. Ebből adódóan nincs jelentősége annak sem, hogy a felperes vitatta a boríték tartalmát. Utalt arra is, hogy a határidő elmulasztása esetén a kereset érdemben való elbírálására nincs törvényes lehetőség (Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.165/2019/5.).

[18] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, amelynek keretében egészében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdésében meghatározott fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között.

[19] A felperes fellebbezése az alábbiakra tekintettel nem megalapozott.

[20] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla egyetértett a fellebbezésben foglaltakra is figyelemmel az alábbi, eltérő jogi következtetések alapján.

[21] Arra helytállóan hivatkozott a felperes a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Ptk. 3:36. §-át és tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes akkor tanúsított volna kellő gondosságot a Ptk. 1:4: § (1) bekezdésének értelmében, ha a taggyűlés megtartásáról való értesülést követően megkeresi az alperest a taggyűlésen meghozott taggyűlési határozatok megismerése céljából.

[22] Az elsőfokú bíróság a fenti megállapítását a tényállásban rögzítettek szerint azon, a felek között a Budapest Környéki Törvényszék előtt 2.G.40.274/2024. és 2.G.40.275/2024. számon folyamatban lévő ügyekben 2024. szeptember 23-án és szeptember 24-én benyújtott – és a felperes részére 2024. október 1-én kézbesített – alperesi ellenkérelemben foglalt alperesi tájékoztatásra alapította, amely szerint “az alperesi társaságnál újabb taggyűlés volt, ahol a

meghívó szintén postai úton került megküldésre a felperes részére” a csatolt bizonyítékoknak megfelelően, és a felperesnek ezen tájékoztatásra figyelemmel kellett volna kellő gondossággal az alperest megkeresnie a taggyűlési határozatok megismerése céljából.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a Ptk. 3:36. § (1) bekezdéséből indult ki, amelynek értelmében a határozat hatályon kívül helyezése iránt attól az időponttól számított harminc napon belül lehet keresetet indítani a jogi személy ellen, amikor a jogosult a határozatról tudomást szerzett, vagy a határozatról tudomást szerezhette volna. Ezzel összefüggésben helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a bírói gyakorlatnak megfelelően a jogszabály nem a határozat szabályszerű közléséhez, hanem a tudomásszerzéshez köti a keresetindítási határidő kezdetét, amelynek körében annak van jelentősége, hogy a tag értesült-e, illetve kellő gondosság mellett értesülhetett-e a határozat meghozataláról, és szövegét, tartalmát megismerte, megismerhette-e (BH2018. 121.).

[24] Rámutat azonban a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy a keresetindítás szubjektív határidejének kezdete tekintetében a jogszabály értelmében a határozatról – és nem a meghívó megküldéséről – való tudomásszerzésnek van jelentősége. Ugyanakkor – az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően és a fellebbezési ellenkérelem érvelésével szemben – a határozatról való tudomásszerzés lehetősége körében a Ptk. 1:4. §-a alapján tanúsítandó elvárható magatartás szűken értelmezendő: önmagában a taggyűlésre szóló meghívó megküldéséről való tudomásszerzés nem eredményezi annak általános megállapítását, hogy a jogosult gondos eljárása esetén a határozatról is tudomást szerezhette volna, különösen akkor, ha a társaság tagjai közötti viszony – a fellebbezésben megjelölteknek megfelelően és az elsőfokú eljárás adataiból is kitűnő felek közötti további peres eljárásokból adódóan – nem tárgyilagos. A tudomásszerzéshez mind jogi, mind hétköznapi értelemben az szükséges, hogy a felperes részére adott tájékoztatásból egyértelműen kitűnjön, hogy mikor, ki által hozott, milyen tartalmú határozat született, és amennyiben annak indokai is lényegesek, annak lényegi ismertetése is megtörténjen, azaz a jogosult mindazon ismeretek, információk birtokába jusson, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a keresetét előterjessze (Kúria Gfv.30.007/2025/7.).

[25] A fentiek értelmében a rendelkezésre álló adatok alapján – az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítettekkel szemben – az állapítható meg, hogy a felperes pusztán az elsőfokú bíróság által ismertetett alperesi ellenkérelem és az ahhoz csatolt bizonyítékok szerint 2024. október 1-én kizárólag a taggyűlésre szóló meghívó felperes részére történő megküldéséről kapott tájékoztatást, a tájékoztatás alapján a keresetindítás alapjául szolgáló határozatokról és azok tartalmáról a tájékoztatásból nem szerezhette volna tudomást. Ebből következően a keresetindításra nyitva álló szubjektív határidő kezdetét az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg 2024. október 2-ában. Helytállóan hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra is, hogy az állításának megfelelően a határozatokról való tudomásszerzés időpontját (2024. október 27.) az általa csatolt iratok alátámasztják, azt egyéb bizonyíték nem cáfolja. Mindez egyben annak megállapítását is eredményezi, hogy a felperes a keresetét a szubjektív határidőn (2024. október 27-től számított 30 napon) belül, 2024. november 22-én terjesztette elő, azaz megalapozatlan azon elsőfokú bírói megállapítás, hogy a felperes keresete elévült. Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a keresetet érdemben vizsgálta a rendelkezésre álló adatok alapján.

[26] A kereset érdemi vizsgálata körében a Fővárosi Ítéltábla abból indult ki a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésének megfelelően, hogy a társasági határozat hatályon kívül helyezése iránti perben a társasági határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló per speciális jellegére, a szigorú perindítási határidőre, a tényállás, a tagot ért jogsérelem felperes általi tényleges ismeretére tekintettel csak azon tények vehetők figyelembe, illetve azon jogszabálysértések vizsgálhatók, amelyeket a felperes a keresetindítási határidőn belül benyújtott beadványában előadott. A határidőn túl előadott további hivatkozások nem vizsgálhatók (Kúria Gfv.30.079/2019/13.), a felperesnek a szubjektív keresetindítási határidőn túl előadott indokai a határozat jogsértő voltának megállapítása során figyelmen kívül hagyandók (Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.270/2018/5. BDT2019. 4020.). Ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla a felperes válasziratában és azt követően előadott, a keresetlevélben foglaltaktól eltérő jogi érvelést figyelmen kívül hagyta, kizárólag a keresetlevélben előadott indokokat, azaz a támadott határozatoknak a Ptk. 3:17. § (1) és (5) bekezdéseit, továbbá a Ptk. 3:193. §-t sértő voltát, valamint a létesítő okirat 29. és 30. pontjaiba ütközését vizsgálta a keresetben előadott tények alapján.

[27] Mindebből az következik, hogy a Fővárosi Ítéltábla érdemben nem vizsgálta a szubjektív keresetindítási határidőn túl előterjesztett hivatkozásait, azaz azt, hogy ügyvezető mint ügyvezető nem tudott ebben a minőségben taggyűlést összehívni, ügyvezető nem ügyvezetői minőségben és nem a cég címéről küldte a leveleket, a cég székhelye megszűnt.

[28] A Ptk. 3:17. § (1) bekezdésének és a társasági szerződés 29. pontjának sérelme kapcsán a felperes kizárólag arra hivatkozott a keresetlevelében, hogy a taggyűlésre szóló meghívót nem kapta meg, ezért a támadott határozatok jogszabálysértőek. A felperes állításával szemben az alperes ellenkérelmében okirati bizonyítással élt, amelyek alapján – a fellebbezés érvelésével szemben – kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperesnek címzett meghívót az ügyvezető megküldte a felperesnek.

[29] Ahogyan arra az alperes is hivatkozott az ellenkérelmében, a felperes a támadott határozatok társasági szerződés 30. pontjába ütközésének jogi érveit nem fejtette ki. Ennek ellenére a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a társasági szerződés 30. pontjának megfelelően a 2024. szeptember 12-ére, majd szeptember 19-re összehívott taggyűlést annak megtartása előtt nyolc nappal megelőzően – a taggyűlési meghívó dátuma szerint 2024. szeptember 3-án – összehívták, egyben az ellenkérelemhez A/4. sorszám alatt csatolt okiratból az is megállapítható, hogy a napirendet tartalmazó meghívót aznap a felperesnek címzetten ajánlottan postára adták. Minderre figyelemmel a felperes megalapozatlanul hivatkozik a társasági szerződés 30. pontjának sérelmére is.

[30] A fentiek értelmében az ítéltábla megállapította, hogy a taggyűlést meghívó küldésével hívták össze, azaz a Ptk. 3:17. § (1) bekezdése – a felperesi hivatkozás miatt – nem sérült. A meghívóval szabályszerűen összehívott taggyűlés vonatkozásában a felperes által állított Ptk. 3:17. § (5) bekezdésének sérelme nem értelmezhető.

[31] Rögzíti a Fővárosi Ítéltábla, hogy a felperes a Ptk. 3:193. §-ának sérelme kapcsán a keresetlevelében sem tényállítást, sem jogi érvelést nem adott elő, pusztán arra hivatkozott, hogy a határozatokat nem küldték meg a részére. A Ptk. 3:193. §-ában szabályozott taggyűlési jegyzőkönyvvel összefüggésben azonban utal a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy az a jogszabály által előírt tartalommal szerkesztett olyan okirat, amely a döntések meghozatalát tanúsítja, de a taggyűlési jegyzőkönyvre vonatkozó alaki és tartalmi szabályok megsértésének önmagában a meghozott határozatok érvényességére is kiható jogkövetkezménye nincs, ezért a taggyűlési jegyzőkönyv és megküldésének hiányossága a taggyűlési határozat hatályon kívül helyezésének ténybeli alapjaként nem szolgálhat (BDT2010. 2372.).

[32] Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – a fent kifejtett eltérő indokok alapján – helybenhagyta, mivel a támadott határozatok nem joghatálysértőek és a társasági szerződés rendelkezéseibe sem ütköznek.

[33] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 364. §-a szerint irányadó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a pernyertes alperes másodfokú perköltségét megtéríteni, amelynek körében a Fővárosi Ítéltábla az alperes ügygondnokának ügyvédi munkadíját vette figyelembe. A munkadíj mértékét a felszámításnak megfelelően a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 5. § (1) bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg 30.000 forint + 8.100 forint áfa összegben, azaz összesen 38.100 forintban.

Budapest, 2026. április 7.

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.

a tanács elnöke

Dr. Sági Zsuzsanna s.k.

Dr. Matosek Edina s.k.

előadó bíró

bíró

az aláírásban akadályozott

helyett

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.

tanácselnök